

תפ (חדרה) 49215-12-24 - מדינת ישראל נ' ניקיטה בונדרנקו (עצור/אסיר בפיקוח) - בעצמו

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 49215-12-24 מדינת ישראל נ' בונדרנקו(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 325398/2024

1. בפני
2. כב' סגנית הנשיאה, השופטת ליזי פרוינד
- 3.
- 4.
5. מאשימה
- 6.
7. מדינת ישראל ע"י עו"ד
8. נגד
9. נאשמים
- 10.
11. 1.ניקיטה בונדרנקו (עצור/אסיר בפיקוח) - בעצמו וב"כ ליאור בנימין ועו"ד יגאל כהן 2 שלומי - שלמה אמיתי
- 12.
- 13.
- 14.
15. לנאשם 1 גזר דין

הנאשם, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום, אשר הוגש נגדו ונגד נאשם נוסף, בביצוע עבירות של **גידול יצור והכנת סמים מסוכנים**, לפי סעיפים 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 + סעיף 29 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; **החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים; ו**החזקה כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית** לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 29 (א) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר לתאריך 25.11.24, צייד הנאשם את חדר העבודה בביתו בציוד ובכלים לצורך גידול סם מסוג קאנבוס. ובמועד זה נמצא כי גידל 2 שתילי סם מסוג קאנבוס במשקל כולל של 428.57 גרם נטו באמצעות הכלים כאמור. בנוסף, נמצא שהחזיק, באותו המקום, בסם מסוג קאנבוס במשקלים של 91.39 גרם נטו ו-229.06 גרם נטו, וזאת שלא לצריכתו העצמית.

עובר לתאריך 28.11.24, הנאשם, ביחד עם הנאשם האחר ועם בעלת קרוואן (שהואשמה בנפרד), רכשו ציוד וכלים לצורך גידול סם מסוג קאנבוס וציידו את הקרוואן בהם. שם גידלו כ-3,000 שתילים במשקל כולל של 1.10 ק"ג, שתיל במשקל 4.5 ק"ג נטו, שתיל במשקל 7.5 ק"ג נטו ושתיל במשקל 6.75 ק"ג נטו, של קנאבוס.

הצדדים הגיעו להסכמה לפיה כתב האישום יתוקן ולאחר הודאת הנאשם והרשעתו, ישלח לשירות

המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, מבלי שהדבר יחייב את עמדת המאשימה. לאחר קבלת תסקיר, שלא בא בהמלצה טיפולית, נעשה ניסיון נוסף לפעול בדרך שיקומית והנאשם הופנה, אף זאת בהסכמת המאשימה, לתסקיר התאמה לבית המשפט הקהילתי, דא עקא לא נמצא מתאים.

יצוין כי עניינם של שני האחרים נדון בנפרד ועניינם הועבר, לבית המשפט הקהילתי.

תסקירי שירות המבחן

התסקיר לימד על אודות הנאשם בן 35, נשוי ואב לילדה בת 3, שעלה לארץ עם משפחת מוצאו מאוקראינה לפני כ-25 שנה. בארץ שולב במסגרות החינוך הפורמאלי וסיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. לא גויס לשירות צבאי.

לדבריו, בשנים האחרונות עבד בתחום התכנות בחברת הייטק ובעסק עצמאי לעיצוב. בחודשים האחרונים עובר למעצרו, התפרנס מעבודות גבס.

הנאשם מטופל באמצעות קנאביס רפואי ברשיון, בשל כאבי גב מהם סובל מאז נעוריו.

הנאשם נטל אחריות פורמאלית בנוגע למיוחס לו, אך הלכה למעשה צמצם מזו. הסביר שגידל את הסם לצריכתו האישית בלבד כשלטענתו לא ידע שהחוק אוסר על גידול סם לצריכה עצמית. את האירוע השני בכתב האישום - הסביר בכך פעל מתוך רצון לסייע לאישה חולה שצורכת את הקנאביס ושלל את מעורבותו בהקמת מקום הגידול. לטענתו זומן לבקר בו על ידי שותפו לעבירה (עמו תיאר היכרות שטחית בלבד) לצורך מתן "ייעוץ וסיוע".

הביע חרטה על מעשיו ועל השלכות אירועים אלו עליו ועל משפחתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא בוחן באופן ביקורתי ומעמיק את אחריותו האישית ומייחס את מעשיו לתמימותו ולהטעיה מצד גורמים אחרים.

התרשמות שירות המבחן היא כי ניכר פער בין האופן בו בחר הנאשם לתאר את עצמו ואת התנהלותו בדרך כלל, לבין התנהלותו באירועים הנדונים צוין כי בלט הפיצול שעושה בין עולמו האישי לבין האופן העברייני של העבירות בהן הורשע.

בשקלול כלל הנתונים שהובאו בפניו, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות מצד הנאשם בעתיד, אך הערכת שירות המבחן הינה כי אינו מודע לבעייתיות שבאישיותו ובהתנהלותו המתוארת בכתב האישום ואינו מכיר בצורך לקבלת עזרה; על כן כל התערבות טיפולית בשלב זה לא תהיה יעילה ומשכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה בעלת אופי טיפולי.

לאור האמור, אין באפשרות שירות המבחן להמליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת שירותו או בקהילה העשויות להפחית סיכון להישנות עבירות בעתיד.

כאמור, הופנה הנאשם - בהאחדה לאחרים, לבדיקת התאמה לבית המשפט הקהילתי -

תסקיר ההתאמה לבית משפט הקהילתי (מיום 17.11.25) תיאר את מצוקתו נוכח מעצרו והתנאים המגבילים הממושכים, בעטיים לא הצליח להשתלב בעבודה ומצא עצמו ללא מקור הכנסה. תיאר מצוקה כלכלית שהולכת ומחריפה עם התמשכות מצבו הנוכחי ומשליכה על כלל המשפחה.

הנאשם התייחס לכתב האישום ושיתף אודות נסיבות חייו והקשיים עמם מתמודד כיום. גם כאן, בהתייחסותו לרקע ולנסיבות העבירות, בלטה נטייה מצדו לעמעמם ולהרחיק מעצמו את ההאשמות המיוחסות לו. על אף הודאתו הפורמאלית, שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה לבחון באופן מעמיק אודות דפוסי התנהגותו הבעייתיים וכי מודעותו נמוכה באשר לצורך הטיפול.

על כן נמצא כי הפרמטרים הנדרשים להשתלבות במסלול בית המשפט הקהילתי אינם מתקיימים בעניינו של הנאשם. נוכח האמור והתרשמות שירות המבחן מהיעדר צרכים אקוטיים הדורשים מענה באמצעות מעטפת של בית משפט קהילתי - נמצא כלא מתאים לתוכנית זו.

טיעוני הצדדים לעניין העונש

ראיות לעונש-

מטעם ההגנה נשמעו עדויותיהן של רעייתו ואמו של הנאשם, הוגשו רישיונות להחזקה ושימוש בקנאביס, מסמכים המעידים על עומק ההתחייבויות הכספיות עמן מתמודד הנאשם, ותעודות הוקרה בגין תרומת שיער לילדים חולי סרטן.

רעייתו של הנאשם סיפרה כי העבירות אינן אופיינית לאורחות חייו ולאופיו וכי הוא מכה על חטא, בניגוד לתדמית שהצטיירה בתסקירים. לדבריה, היא, כמי שמכירה אותו מאז היו בני 18, רואה שהוא למד מטעותו ובדיעבד לא היה חוזר על מעשיו.

תיארה את המצוקה המשפחתית הקשה משהייתו של הנאשם במעצר ולאחריו בתנאים מגבילים מאוד, והדגישה את הקושי בהתמודדות בתם הקטנה שזקוקה לאביה, לרבות חוסר האונים בהסברת היעדרותו מהבית. סיפרה אודות הקושי הכלכלי שדוחק את המשפחה הצעירה כולה.

במענה לשאלת בית המשפט, אודות הפער בין דבריה להתרשמות שירות המבחן, השיבה הגב' בונדרנקו כי הנאשם גדל בחינוך סובייטי נוקשה והוא מתקשה בשיח אודות בעיותיו.

בסיום, שבה והדגישה כי לנאשם עורף משפחתי תומך, הינו בעל שאיפות לעתיד ותתמוך בו ככל שניתן על מנת שלא יסתבך בשנית.

גם אמו של הנאשם, ביקשה רחמים על בנה ומשפחתו, תיארה את השנה הקשה שעברה על המשפחה ושבמהלכה נאלצה לעזוב את עבודתה על מנת לפקח עליו. ציינה כי הנאשם הקפיד על תנאי מעצר הבית ובכל הזמן ששהתה עמו הבחינה כי הוא מתייחס לכך במלוא הרצינות. הכירה בטעותו נוכח המעשים.

טיעוני המאשימה -

המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום, מהן נלמד בהכרח ובמידה רבה אודות התכנון המוקדם למעשי הנאשם והדגישה כי מדובר בשתי זירות בהן פעל; באחת לבדו ובאחרת עם שניים נוספים, כאשר בשתייהן השקיע משאבים רבים, הן כספיים והן זמן ואנרגיה. בעובדה הברורה כי מדובר בשתיילים רכים אל מול כאלה שהניבו תוצרי ממש, ביקשה להפריך את טענת ההגנה כי מדובר באירוע נקודתי ורגעי.

המאשימה הדגישה את הנזק שנגרם בפועל וכן את הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם אלמלא נתפסו הסמים והופצו לציבור. עוד הדגישה את היקף הסם שנתפס בענייננו עת דובר ב-3,000 שתילים, כמות גבוהה מאוד, לצד קילוגרמים בלתי מבוטלים שנתפסו בכל אחת מן הזירות, והפנתה לפסיקה התומכת בעתירתה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית שתכלול קנס מכביד שישקף חומרת העבירות ופוטנציאל הרווח.

באשר לעונש בתוך המתחם, הפנתה לעמדת שירות המבחן בדבר סיכון גבוה להישנות עבירות מסוג זה. מבלי להתעלם מדברי אמו ורעייתו של הנאשם ולנזק שעלול להיגרם למשפחתו, הודגש כי הנאשם היה צריך לשקול זאת בעת ביצוע העבירה שנפרסה לאורך זמן. על כן ביקשה להשית על הנאשם ענישה ברף התחתון, דהיינו שלא תפחת מ-20 חודשי מאסר.

טיעוני ההגנה -

נטען שמאחר והמאשימה נכונה הייתה לבחון הליך שיקום, לרבות בבית המשפט הקהילתי, המתחם אליו טוענת היום אינו הולם. הוסיפו וטענו הסנגורים כי מאחר ומדובר באדם ששוחרר ממעצר ואף בהמשך הוקלו התנאים המגבילים בהסכמה - גם בכך יש להשפיע על עתירת המאשימה.

ההגנה פירטה אודות הנאשם והדגישה כי זהו מעמדו המשפטי הראשון בהיותו נעדר עבר פלילי, וטענה כי מדובר באדם בעל קושי בהבעת רגשות על כן אין לזקוף לחובתו התרשמות שירות המבחן ממנו ומעמדותיו, לרבות לעניין אופן נטילת האחריות. נטען כי אין מדובר בצמצום האחריות אלא באופן התבטאותו.

הפנתה ההגנה לכך שמקום הגידול לא הוחזק על ידי הנאשם ולא היה בבעלותו, אלא בבעלות אחרות וטענה כי אינו הגורם הדומיננטי בפרשיה.

ההגנה התייחסה למצבו הרפואי של הנאשם, בגינו יש ברשותו רישיון בתוקף לשימוש בקנאביס רפואי ולעובדה שכתב האישום תוקן על בסיס ראייתי. ההגנה ביקשה לראות בכתב האישום כאירוע אחד ולקבוע מתחם ענישה אחד וזאת בהתאם להלכת ג'אבר. כמו כן, הפנתה למשך הזמן בו הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח ובאיזוק אלקטרוני ולכך שמדובר במעצר קשה מנשוא.

לשיטת ההגנה חרף העובדה שלפי תסקיר שירות המבחן אין המלצה טיפולית, יש לראות את התסקיר ככזה שמעיד על קיומם של גורמים פוטנציאליים לשיקום בכך שהינו שומר על מערכות נורמטיביות, שואף לעתיד נורמטיבי, בעל עורף משפחתי תומך ומכח ההקפדה על תנאי מעצרו. הודגש כי כישלון הנאשם להשתלב בהליך טיפולי בשירות המבחן או להתקבל לבית המשפט הקהילתי נטועים דווקא בחוסר נזקקות טיפולית, דבר שלשיטת ההגנה מצביע על צמצום מסוכנות ומשכך נסיבה לקולא.

הסנגור ביקש להעניק משקל מקל לסוג הסם, נוכח המדיניות המקלה בשנים האחרונות ביחס לסם זה והענישה המופחתת והוסיף כי המאשימה הטוענת לעונש היום היא "אותה מדינה שחתומה על הרישיון לאישור לקנביס רפואי היא זו שהעניקה לו האפשרות להשתמש בסם כתרופה". כמו כן ביקש שלא להתייחס למספר השתילים אלא אך ורק לחוות הדעת של המטה הארצי לחומר הפעיל שנחשב לקנאביס, שהם פחות מ-20 ק"ג בענייננו זה.

ההגנה ביקשה כי המתחם שייקבע יחל בשל"צ עד למאסר קצר שירוצה בעבודות שרות והגישה אסופת פסיקה נרחבת. לשיטתה גם אם ייקבע עונשו של הנאשם באמצע המתחם, יוגשמו תכליות הענישה והאינטרס הציבורי.

את דברי הנאשם מצאתי להביא כלשונם:

"אני מאוד מתרגש, רוצה להגיד שאני מצטער על המעשה, לוקח אחריות, אמרתם שבפגישות בקצינת המבחן הראשונה והשנייה הם הבינו שאני לא לוקח אחריות ולא מבין את המעשה, אני כן מבין את המעשה, אני כן לוקח אחריות על המעשה. טעיתי, נגררתי, איפשהו לבשתי "משקף ורוד" זה היה טעות שלי ואני מבין זאת ולא מטיל האשמה על מישהו אחר, אני עשיתי, והנזק שנגרם למשפחה אני אשם בזה כי אני עשיתי את המעשה. [...] אני מאוד מבקש כמה שאפשר להתחשב אני פשוט לא יודע איך המשפחה שלי תשרוד אם עכשיו אני תכניסו אותי לכלא שנה שנתיים. כל המילים בורחות לי. אני מאוד מתרגש ומגמגם בשורה תחתונה אני מבין מה עשיתי ושעברתי על החוק, אני לא אחזור על זה, ואני לוקח עליי את כל האחריות, אני אשם ואף אחד אחר לא אשם".

דין והכרעה

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

חרף העובדה כי הסמים גודלו והוחזקו בשני מקומות שונים, הרי שבהתאם להלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל לפיה המונח "אירוע אחד" יפורש לפי מבחן "הקשר ההדוק", הרואה במספר עבירות אירוע אחד אם הן מהוות מסכת עבריינית אחת המאופיינת בסמיכות זמנים או בתוכנית עבריינית משותפת. על כן, מקובלת עליי עמדת ההגנה שיש לקבוע **מתחם עונש הולם אחד**.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם הגנה על בריאות הציבור ושלומו הפיזי והנפשי, והצורך להגן אף מפני נזקים עקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. נגע הסמים הינו רעה חולה המהווה כר פורה לביצוע עבירות נלוות ולהתדרדרותם של רבים, כמו גם לנזקים כלכליים רחבי היקף. ייצור סמים, המייצר כבענייננו "יש מאיין" מעצים את פוטנציאל הנזק הרחב, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות - אלא לחברה כולה. בנוס, אני מוצאת כי קיימת פגיעה נוספת בכל הקשור לאמון שניתן מצד המדינה למחזיקים באישור לשימוש בקנאביס לצרכים רפואיים. הנאשם קיבל אישור להחזקה ושימוש ב-60 גר' של הסם לחודש לצורך ברור ומובהק, ולצידו פעל כפי שפעל. בכך מסכן

הוא את כל מי שעתיד להזדקק, הזדקקות אמת, לטיפול שכזה ומעשי הנאשם ושכמותו יכול ויביאו למדיניות יד קפוצה מזו הנהוגה כיום. כך אף לעניין סוג הסם, והטענה שהעלתה ההגנה בטיעוניה כי היחס אליו בכל הנוגע לצריכה עצמית מצד גורמי האכיפה, צריך שיביא לתפיסה עונשית מקלה גם בענייננו, ראוי להדגיש כי אל נכון לכנות כנהוג את הקנביס כ"סם קל", אלא פחות חמור כהגדרת בית המשפט בע"פ 5807/17 דרחי נ' מדינת ישראל (18.6.2018), הערך החברתי אינו זהה ומדיניות האכיפה כפי שהונהגה בשנים האחרונות לא נועדה לעודד או להכשיר גידול מאסיבי עצמאי של סם, ואין בה לגרוע מהתכלית החברתית הנדרשת.

בית המשפט המחוזי בעפ"ג (ת"א) 46738-09-14 מדינת ישראל נ' צקבאשווילי עמד ואמד את חלקו של מגדל הסמים וקבע כי גידול סמים כמוהו, מבחינת החומרה ומבחינת הפגיעה בערך המוגן, כסחר והפצת סמים. ובית המשפט הדגיש כי יש צורך הענישה מחמירה למגדלים והמפיצים המצויים באותו מקום עצמו מבחינה ערכית ומעשית גם יחד עת שניהם גורמים לכך שכמות סם מוצאת דרכה לשוק הסמים הרווי ממילא.

משכך הפגיעה בערכים המוגנים הנה ממשית.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם גידל סם בשתי זירות שונות; האחת בחדר העבודה שבביתו ובשנייה (ביחד עם אחרים) בקרוואן שייעודו היה אחד. הציוד, ייעודו, כמויות הסם והשתילים שנתפסו - מלמדים כי במעשים הושקעו מחשבה, זמן ומשאבים ואין מדובר בגידול אקראי או מזדמן. נסיבות אלה וטענת הנאשם עצמו, כי הובא לצורך מתן ייעוץ בדרך הגידול, מעידות על גידול מקצועי, מתוכנן ומדוקדק הדורש הכשרה כך שאליו מובן כי קדם **תכנון** ממושך לביצוע העבירה וכי **חלקו**, בשתי הזירות ממש. בגידול בביתו, חלקו בלעדי ובגידול האחר, בצוותא עם אחרים. בנסיבות ביצוע העבירות והיקף תוצרי הגידול, קשה עד מאוד לקבל את טענת הנאשם לשירות המבחן כי גידל את הסם לשימוש עצמי לפתרון מכאוביו. (מה גם כאמור, שבתקופה זו כבר זכאי היה לצורך ברישיון סם מסוג קנאביס במשקל של 70 גר' לחודש). אינני מוצאת אף כי ניתן לקבל את טענת הנאשם שאדם בעל היכרות שטחית בלבד ביקש ממנו לשמש יועץ לרגע ושכך הסתכמה מעורבותו בגידול הסמים בקרוואן. אני מוצאת אף לדחות את טענת הנאשם, לשירות המבחן, כי לא ידע שהחוק אוסר על גידול סם לצריכה עצמית, וטוב עשו באי כוחו שלא חזרו על כך בטיעוניהם. מדובר במי שחי בישראל 25 שנים, כל חייו הבוגרים, ואף פעל להנפקת רישיון קנאביס באופן חוקי, היבט המחזק כי פני הדברים היו ידועים וברורים לו היטב. טיעונו אלה מביאים לכלל מסקנה כי אין מדובר במי שאפיונו, כדברי אשתו, מנע ממנו לאפשר לשירות המבחן להבין את צרכיו הטיפוליים, אלא במי שלא משכיל לקחת אחריות מלאה אף כאבחון שירות המבחן. על טענותיו אלה, שב וחזר הנאשם מול שירות המבחן בפרקי זמן מנותקים זה מזה (ביניהם אף התקיים דיון משפטי) ועל כן דבריו כיום ולקייחת האחריות הבלעדית, הם מעט מדי ומעט מאוחר מדי. דווקא הנסיבה, ששבה ונטענה על ידי ההגנה כנסיבה מקלה, לפיה הנאשם מחזיק ברישיון לקנאביס - יש בה, לשיטתי, להחמיר את מעשיו. מדובר במי שזכה מטעם המדינה לאישור רשמי למזור לצרכיו ובהיקפי הגידול שביצע ובוודאי זה לו היה שותף, יש בהכרח מעבר לצריכתו העצמית הנדרשת. יתרה מכך, לא הוכח בפני כל ניסיון של הנאשם לפנות להגדלת היקף הרישיון לקנאביס כפי שידוע שניתן לעשות במקרים מתאימים. לא זו אף זו, לשם מה היו נחוצות לנאשם שתי זירות גידול, על כל המשתמע מבחינת העלויות הכספיות

הכרוכות בכך, זאת אף מבלי להידרש לכמויות הסמים הגדולות במיוחד שנתפסו, החורגות בצורה ניכרת מכל שימוש עצמי וממילא מההחזקה הקבועה בחוק או זוכה לסלחנות אכיפתית.

על **הנזק שהיה צפוי להיגרם** מביצוע העבירה עמדה הפסיקה לא אחת והדגישה את חומרתן הרבה של עבירות הסמים, הן בשל הסכנה הנשקפת לבריאות הציבור מצריכתם של סמים מסוכנים והן בשל היותן גורם "מחולל פשיעה", הניצב בבסיס ביצוען של עבירות רבות אחרות. זאת ועוד, כתוצאה מעבירות אלה מועברים מיד ליד כספים בלתי מדווחים בהיקף עצום אשר לא אחת מוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית בתחומים שונים. ובענייננו מדובר בהיקף דרמטי של אלפי שתילים שנתפסו ולאור כך פוטנציאל הנזק גדול בהתאם.

בהקשר זה ובכלל, נתתי דעתי לטענת ההגנה כי אין להתייחס לכמות השתילים אלא לכמות החומר הפעיל בסם. מסכימה אני כי משקל השתילים, אינו משקף בצורה ישירה את רכיב כמות הסם, אך אין בכך, בנסיבות ענייננו לייצר פיחות בחומרת המיחוס. מספר השתילים, אשר במקרה דנא הנו מעל ל-3000, יכול ללמד על כמות הסם שניתן היה להפיק מהם בעת הבשלתם אלמלא היו נתפסים ולשמש מדד למידת הפגיעה הפוטנציאלית ממעשה העבירה. הכוונה לגידול סם הינה ברורה והיבט זה ברכיבי העבירה הושלם, על כן יש לבחון את התמונה בכללותה, כמצטיירת היטב מפירוט כתב האישום.

מכלול הנתונים המתואר משקף עשייה עבריינית יזומה מתוכננת ושקולה, המעמידה את מידת אשמו של הנאשם ברף גבוה, ומשווה למקרה בכללותו נופך חומרה שאין להקל בו ראש והלימה עונשית.

מדיניות הענישה הנוהגת

סקירת הפסיקה שהוצגה על ידי ב"כ שני הצדדים מעלה כי מנעד מתחמי הענישה בעבירה זו רחב ומשתנה בהתאם לכמויות הסם, כמות השתילים, דרך הגידול ועוד.

יצוין כי הפסיקה אותה הגישה ההגנה ותמכה במתחם העונשי לו עתרה, נופלת במרבית המקרים מחומרת עניינו של הנאשם כאשר רובם ככולם של המקרים עסקו במי שהוגש בעניינו תסקיר חיובי עם המלצה טיפולית או הליך טיפולי משמעותי שכבר הושלם.

הפסיקה הנסקרת אינה תואמת במדויק המקרה הנדון בנסיבותיו, וברי כי כל מקרה יבחן על פי נסיבותיו הספציפיות. אך יוזכר כי מדיניות הענישה הנוהגת היא רק אחד מהפקטורים בקביעת מתחם העונש ההולם.

להלן סקירת פסיקה רלוונטית:

ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.04.22) - משיב הורשע בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם מסוכן וגניבת חשמל. נמצאו 286 שתילים במשקל של כ-63 ק"ג נטו וגנב חשמל בשווי של למעלה מ-70,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל וגזר **עונשו ל-9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, קנס בסך 10,000 ₪ ועונשים נלווים תוך שסטה מהמתחם בשל שיקולי שיקום. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וציין **הן מתחם הענישה והן התוצאה הסופית אליה הגיע בית המשפט קמא - הקלו עם הנאשם יתר על המידה באופן המצדיק התערבות.** בית המשפט קבע בין היתר כי הרף התחתון של המתחם נמוך ביחס לפסיקה הנוהגת במקרים דומים כמו גם העונש שהושת עליו, והחמיר עונשו והעמידו על 18 חודשי מאסר בפועל היות ולא שוכנע שמדובר בנאשם משוקם.

ע"פ 6162/21 **ניסים אזיזוב נ' מדינת ישראל** (09.03.22) - הורשע נאשם על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור הכנה והפקת סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ונטילת חשמל. הנאשם הצטייד במכשירים וכלים באמצעותם גידל כ-255 שתילי קאנבוס במשקל של כ-70 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 25 ל-50 חודשי מאסר בפועל **והשית על הנאשם עונש בן 28 חודשים לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש מטעם ההגנה לבית המשפט העליון על חומרת העונש התקבל**, תוך שהודגש כי ברגיל העונש שהושת על הנאשם לא היה מצדיק התערבות ערכאת הערעור. נוכח נסיבות חריגות, ביניהן העובדה שמגדל את שלושת ילדיו הקטינים לבדו והחשש מהנזק שיגרם להם אם ישלח למאסר, הגמילה שעבר ביוזמתו והליך שיקום משמעותי נגזרו **9 חודשי מאסר בעבודות שירות**.

רע"פ 513/21 **עידן יהושע נ' מדינת ישראל** (04.03.21) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בייצור סמים מסוכנים בכך שהקים במחסן בחצר דירתו, שבה התגורר עם בני משפחתו, מקום לגידול סמים מסוכנים וכן החזיק בכלים המשמשים להכנת סם מסוכן. הנאשם גידל 60 שתילי קנאביס במשקל כולל של 10 ק"ג. בית משפט השלום קבע מתחם עונש שנע בין 6-24 חודשי מאסר. לאור הודאת הנאשם, היותו אדם נורמטיבי ונעדר עבר פלילי שהחל בטיפול טרם ההליך הפלילי והוגש בעניינו תסקיר עם המלצה טיפולית- בית המשפט סטה לקולא מהמתחם והוא **נדון ל-150 שעות של"צ, צו מבחן ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי מתחם העונש שנקבע בבית משפט השלום, בדגש על הרף התחתון, אינו משקף את חומרת המעשה בנסיבותיו, את מידת אשמו של המבקש ואת מדיניות הענישה הנהוגה, שהינה ענישה של מאסר בפועל לתקופה משמעותית, והעמיד את העונש על-10 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות ערעור של המבקש - נדחתה ונקבע כי: "הדגש בפסק הדין קמא הושם על מדיניות הענישה בעבירת גידול סמים אשר ככלל, מצדיקה הטלת עונשי מאסר בפועל, תוך התחשבות בתכליות הענישה, לרבות האינטרס הציבורי ועקרון ההלימה". יצוין, בהלימה לעניינו כי בעניין הנ"ל טען המבקש שמטרת גידול הסם הייתה לשימוש העצמי, אולם טענתו נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי בקובעו כי "כמות השתילים שגידל וצורת גידולם מלמדים על גידול שיטתי ומשמעותי שאינו עולה בקנה אחד עם הטענה לשימוש עצמי".

רע"פ 6987/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (21.10.13) - בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של גידול סמים, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, נהיגה בזמן פסילה ועוד. לאחר שהנאשם נתפס על ידי המשטרה כשהוא נוהג בקטנוע ללא רישיון וללא ביטוח - נערך חיפוש בדירתו. בדירה אותה הנאשם שכר והתקין בה ציוד לגידול וייצור סמים נמצאה מעבדה לגידול סמים ובה שתילי קאנבוס במשקל (נטו) של כ-10 ק"ג. נקבע מתחם ענישה שנע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל. **והושתו עליו 12 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים**. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה, הביע צער וחרטה ונלקח בחשבון משך הזמן בו שהה בתנאי שחרור מגבילים ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 6525-09-21 **גל סבן נ' מדינת ישראל** (15.12.2021) - פסיקה אליה הפנתה המאשימה - מערער הורשע בגידול של 1,136 שתילים מסוג קנאביס במשקל של 15 ק"ג, כולל החזקת ציוד רב וכלים, וכן החזקה של סם שלא לצריכתו העצמית במשקל של 1.2 ק"ג. הוגש תסקיר חיובי שבא בהמלצה טיפולית. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 24-48 חודשים והטיל על המערער 27 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס בסך 15,000 ₪ או 90 ימי מאסר תחתיו; ו- 8 חודשי פסילת רישיון

נהיגה. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 33252-12-18 **דנפירי נ' מדינת ישראל** (6.2.19) - פסיקה אליה הפנתה המאשימה - **נדחה ערעור** של מבקש שהורשע בגידול של 190 שתילי קנביס במשקל של 17 ק"ג בחממה מוסתרת בחצר ביתו. נקבע מתחם שנע בין 33-11 חודשי מאסר וענישה נלווית. המבקש נעדר עבר פלילי, צעיר ותסקיר ושירות המבחן הציג שילוב נתונים שליליים לצד אינדיקציות חיוביות ועל אף המורכבות המליץ על הטלת מאסר בעבודות שירות. חרף המלצת שירות המבחן, **נדון הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל**.

וראה עוד, בע"פ 6299-20 **שחר חן נ' מדינת ישראל** (04.02.2021) הוטלו 29 חודשי מאסר בפועל על גידול 660 שתילי קנאביס. ע"פ 871-20 **אברהם אברגיל נ' מדינת ישראל** (30.03.2020) הוטלו 26 חודשי מאסר בפועל על גידול מאות שתילי קנאביס. עפ"ג 2901-01-21 **בן שושן נ' מדינת ישראל** (21.04.21) הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל על גידול כ- 1057 שתילי קנאביס במשקל של 36 ק"ג.

לאור האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 ל-30 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו נתתי את הדעת לנסיבות הבאות;

הענקתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שתוארו על ידי באי כוחו וכפי שהובאו בדברי אשתו ואמו. אכן, במעשיו העמיס הנאשם על משפחתו הצעירה נטל כלכלי ורגשי כבד. אך לזאת היה צריך ליתן את דעתו קודם למעשים, או למיצער לחדול מהם בקופת התרחשותם הממושכת. הווה ידוע כי בעבירות מעין אלה - יש להעדיף את האינטרס הציבורי הרחב המתבטא בשיקולי גמול והרתעה (ראה ע"פ 1274/16 **אסמעא עווד נ' מדינת ישראל** ופסקי הדין המוזכרים בו).

הענקתי משקל להודאתו של הנאשם באשמה ולנטילת האחריות אף שזו הגיעה רק כעת, בדבריו האחרונים לעונש. הנאשם בן 35, נשוי ואב לילדה בת 3, נעדר עבר פלילי ועבורו זו הסתבכותו הראשונה עם החוק וממילא השהות הראשונה מאחורי סורג ובריח, שהה תקופה ממושכת בתנאים מגבילים מכבידים ושמר על כלל הנדרש בדבקות ועובר לארועים מושא כתב האישום ניהול אורח חיים נורמטיבי. מתוך ראייה זו בדבר השפעת עונש המאסר לראשונה בחיים על הנאשם ועל בני משפחתו, כמו גם הנזקים שיגרמו לו מעצם ריצוי מאסר בפועל שהינם וודאי משמעותיים ומטלטלים - הושתה ידו של בית המשפט לניסיונות שיקום חלופיים, כדוגמת טיפול במסגרת שירות המבחן ואף הפניית ענייניו לבית המשפט הקהילתי - אפיקים שלא נשאו פרי. לא נעלמה מעיני העובדה כי שני המעורבים האחרים ממשיכים לנהל עניינם בבית המשפט הקהילתי ואין לי אלא להצטער כי הנאשם לא נמצא מתאים גם הוא.

בהקשר זה אני מוצאת לדחות את טענת ההגנה כי מקום שבו נאותה המאשימה לבחון אפיק שיקומי, דוגמת בית המשפט הקהילתי, יש בכך לכבול או לצמצם עמדתה העונשית בסופו של יום גם במקום בו לא צלח השיקום. אדגיש, הן למקרה זה והן לבאים להבא, דרך שיקומית יכולה להצדיק חריגה ממתחם ענישה, אך עצם בחינתה אינה מסמנת את המתחם. כך גם לעניין שחרורו ממעצר באופן מוסכם. מושכלות יסוד הן כי הליך המעצר והשיקולים המלווים אותו שונים מאדני הענישה. על כן, גם טענת ההגנה הנוספת לפיה במקום בו שוחרר בהסכמה משיב ממעצרו עד תום ההליכים, תושפע העתירה העונשית ולא יהא מקום לטעון כי יש להטיל עליו מאסר, אינה מקובלת עליי ואני מוצאת לדחותה. ראה לעניין זה התפיסה

עלייה אין עוררין כי מעצר אינו מהווה מקדמה על חשבון העונש ובהתאמה גם להפך.
לאור האמור, ובהעדר כל המלצה טיפולית או אפיק שיקומי כי אם להיפך, **לא מצאתי כי קיימות נסיבות
לסטות מן המתחם לקולא כאשר יתרת הדברים יזכו למשקל מתאים בגדרי המתחם שנקבע.**

סוף דבר, על בסיס כל האמור לעיל אני גוזרת דינו של הנאשם כדלקמן:

- א. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
 - ב. 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו, אחת מן העבירות בהן הורשע או כל עבירה על פי פקודת הסמים מסוג פשע.
 - ג. קנס כספי בסך של 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 15.6.26 אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי. זאת תוך שהתחשבתי במכלול הנסיבות הכלכליות שהובאו בפניי והצפוי למאסרו של הנאשם.
- הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 25.1.26 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 074-7831077, 074-7831078.
- מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשב"ס ולשירות המבחן.
- זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשפ"ו, 14 ינואר 2026, במעמד הצדדים.